

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४६२७

Title आन्धिक खानादि पद्धतिः

Author X

Extent ४० पत्राणि Age X

Subject धर्मशास्त्रम्

(स्वाङ्गिकस्नानादि पद्धतिः)

46 27

धृ २७

1 and 33 to 36
Missing.

40

ततो नाभेरधः कटिपर्यंतं प्रक्षालयेत् ॥ पङ्क्तिर्द्विः पुरीषा रागदिशो प्रक्षालयेत्
 कटिवरपर्यंतं प्राणायामं कृत्वा तिसृमिष्टद्विष्टं निरदिष्टं प्रक्षालयेत् ॥ ततः करौ च
 त्रिप्रक्षालयेत् ॥ ततः स्नानं शरीरं तट एव प्रक्षालयेत् ॥ ततो मूर्ध्नि रुद्रद्विष्टं यजुः
 पर्वीतं प्रक्षालयेत् ॥ ततः उक्तरागाय यजुः शिरसा बध्नेत् ॥ ततो द्विरायमनं
 तत्र एकपादे जले निधाय द्वितीयं स्थले निधाय यत्कृतं विप्रैः उपवेशनाऽप्योप
 येत् ॥ तदा जानुभ्यां मूर्ध्नि जलमध्यास्थितौ व्यायामं कृत्वा ततः प्राणायामं
 यं कृत्वा ॥ तत्र दक्षिणं नाभौ ध्यात्वा वायोः पूरणी ॥ तत्र नाभौ मध्यस्थे स्थितस्य
 नीलोपलान् श्यामस्य वज्रं भुजस्य विष्णोः यितनं ॥ ततः प्रारितस्य वायोः
 तर्निश्वासी करणी ॥ ततः हृदि स्थिते कमलासनैश्च ह्नाणं रक्तं गोशं गं यजुः सुर्वं
 ध्यायेत् ॥ ततः सव्ये नासिकायां पोरयेत् ॥ तत्र तालाटस्थं शुद्धं स्फाटिकं संका

तदं

पापनाशनैश्चर्यमायेत। ततः पुनरायम्य देशविशेषकालविशेषानुने
 स्मृत्योपात्तद्वारितद्वयमायैमाध्यैदिनस्नानमहं करिष्ये। इति मंत्रं कल्प्य कृपया
 र। अत्र प्रथमं वक्ष्यमाणं प्रकारेण तथैपरि कल्प्य न गंगावाहनादि। त
 तउक्तं ५ हिराजा वरुणा इत्यस्मिन् या विधा शिष्टा इत्यतः यो दकामि मंत्रं।
 ॐ उक्तं ५ ह्रीति मंत्रं स्पृशुनः शेषशेषः वरुणा देवता त्रिष्टु पृथ्वीः तोषा
 मि मंत्रतो विनि यो गः। ॐ चेत शर्तं विश्वा मि न स विः वरुणा देवता वि
 षु पृथ्वीः। तोषा कृतने विनि यो गः। अपनया तोषे हस्ते नावर्तयेत्। अम
 येदित्यर्थः। मुनिनैपान इति यत्तु! प्रजापतिरुषिः आपो देवता अपा २

माहाने विनियोगः । ततो जातिना सुमित्रियान इति मंत्रेणापो गृहीयात् । दुमि
 त्रियान इति मंत्रः प्रजापतिर्हविः । आपो देवताः सन्तु । देव्यं प्रत्यपानिषको
 दृष्ट्वा । भावेऽनेन मंत्रेणा कामको धादी नृष्णाः प्रत्यजाले निषिञ्चेत् । अत्र वाप
 यंत्रे धाततमा मृदो द्वितीयां भागं माहायकटिवस्थूरुजं घेयरलो करे मए
 केकरो वा म हरोत मृदा स्त्रिस्त्रिः प्रक्षाल्या यामेत् । तत उदका यनम इति तीयो
 दकेन मस्कृयति । धूमपुरातो । मृत्तिका यस्मिन् दृष्ट्वा आपाद निजकमान्नका ।
 गोमयस्य प्रमाणाय मना गंतव्यं पयस्ततः । ॐ अक्षकांते रुचुकांसीति द्वयो वा
 मदेवः अनुष्टुप् छंदः । मृदाभि मंत्रेणा ग्रहणायोः । ततो मृदं हरोत गृहीत्वा अ
 भिमंत्रयेत् ॐ अक्षकांते रुचुकांते वसुधारा । मृत्तिकां हरोत मपा

पापेयन्मया पूर्व संवितं । उद्धृता सिवराहेर्लोके हस्तेन शतबहुना । मृत्तिके ब्रह्मद
गासिक शप पनाभि मंत्रिता । मृत्तिके हस्त सव्ये यन्मया दुः सतं सतं । मृत्तिके दे
हि मे पुष्टित्वं यि सर्वं प्रतिष्ठितं । त्वं यादु तेन पापेन जीवा निशारदः शतं । इत्युक्त्वा
हस्ताच्छान्मृदां सूया यदु शयित् । ऊनं नामिनस्यो निमित्त पतनं सौमिः । सूयं सूया दे
वता जगती सुदः । सूयं स्य गोमया दशनि विनिर्माणः । ऊं इदं विस्मृति चेद्याति
धिस्तृषिः । विश्वदेवता । गायत्री । ॐ गानास्तं भने वि । पुन प्रा शिरः प्रभृती नि
नाभि पर्यंतानि गोत्राणि मृदा दक्षिणा हस्ता गृहीतया लिपन्त । ततः सव्य गृहीत
यानाभि तः पाद पर्यंतम् । ततः सम्यमने । ततः शनैर्नाभिमात्रं जले प्रतिरूप
स्थावरास्थपुसूयाभिमुखानघां प्रवाहाभिमुखं आपोऽस्माभि निमेष

पापं प्रहरेति
मन्त्रे

एतज्जलमध्यंगान्यवद्युष्यस्तामाता --- यजुः प्रजापतिः। आपस्त्वानेत
तउद्दिदाम् इत्युन्मज्जने। यजुः प्रजापतिः आपउन्मज्जने। ततः पुनस्तुदसीनि
नउज्यान्मज्जो। गोयीद्विरायम्यपाणिभ्यांगोमपमादायाग्रमग्रनित्याभिर्भूत
मते। विद्यामनः जगती गोमयाभिर्भूता। अग्रमग्रययंती नामोपधीनां
रसंवने। तासां मृणमपत्रीनां पवित्रैकाग्रशोधनै। मन्मसो गाश्रुशोकाश्च तन्मे
हृत्तुगोमया। गोमयेन युयः स्नानं आपादतत्त्वमस्ताकै। सस्नातः सर्वतीथेषु प्रतः
संवसरं भवेत्। ॐ भानस्ताक इति कुंसीशः रुद्रो जग-गोमयेन गात्रा लिंपते। अने
नाशिरः प्रभृतीनि पादपत्रतानि सर्वाणि पंगान्यनुलिंपेता तत्रापि नाभिरुद्धां क
तानहस्तेन। अथः सव्येनांगोममस्यापि सूत्रायिदृशं निर्वर्तय्ये। ततो लिंपनीम

३

ननुपेताभिर्मैत्र्यप्रथमै। ॐ तारायणेति मंत्रेण यदुहस्तिं समयुतुरस्वन्ती च परिकल्प्य
तडागोदिषु गजान। बह मता तदुक्तं वामनपुराणे। दमयाणिषु विधिना च
यां तमप्रयतः श्रुयै। ती। मनुकल्पे मदिदाम्। लमने एमैत्रावित। ॐ नमो नाराय
णायो निष्कलने नुदाहृतः। यदुहस्तिं सम। मुक्तं यनुरत्रं समेततः। प्रकल्प्य
हयदुग्गामभिर्मत्रैर्विचक्षणः। विवस्वतः पादप्रस्तुता सि विवस्वतो विवस्वदेवते। त्रा
हिनस्तमसस्तस्मादाजन्ममरणान्तकात्। तिस्रः कोट्योऽङ्कोद्गीर्णतीर्णानि
वायुरत्रवीत। दिविभुव्येतास्तेन तानितेन विजाह्वी। नदिनी। त्वेव तनाम
द्वेषु नो जनी। तिस्र। दक्षाष्टयिषीका विहगा विन्धकाया शिषानृता। विष्वाध
रोऽमुप्रसन्ना तथा जोकप्रसादिनी। स्वयराडाह्वी शांता शांति प्रदायिनी। १४

शिव

तानि पुत्पनामानि स्नानकाले प्रकीर्तयेत्तत्तथा गंगा वा कप मपि नं दिनी न
 लिनी सीता मालती यमहा पद्मा विष्णु पादा यमं भूता गंगा त्रिपद्मा मिनी
 जागीरा यमोगवती ऊह्वी त्रिदशेश्वरी द्वादशैतानि नामानि यत्र यत्र ज
 लाश्रमे स्नातो नृधः स्मरेन्नित्यं तत्र तत्र न ब्राम्हणे स्नातसो भिमुखः स्नायाद्
 न्मा जने वा प्रमथते अथवा कं मुखो शत्रो प्राङ्मुखो ग्यमुखो पिवारं स
 ध्यापुखरु संध्यायां तथा याद्यतयामयो द्वौ दधौ द्विणो मय्येत्री नास
 ने सज्जत उपवीते शिरसा यम्यपादम् लेखसंस्तुत नृसिंहपुराण नद्यास्त
 सु - स्नायात्प्रतिस्नातः स्नितो द्विजः तडागादिषु तोमेषु प्रत्येकं स्नामायरेत्
 तत्तु ७ ह्येतानि नामानि न लेपमाने तरे न जलितो दकमादाया स्नानमाभ

निषिञ्चेत् । इमं मे वरुणो विवतसृभिः । मापोमौषधीरित्येकया । उदुत्यमिति वा । मुंये
 उमेतिय । अवभृथेतिय । तथा ययोगी । कार्यमिषेकोऽल्लिना । इमं माघष्टमिस्त
 तः । तत्रा इमं मेति शुनः शोपन्नः । वरुणो देवतागाग्रः । माहते । तत्वा शुनः । वरु
 णिष्पुपः । माजः । त्वत्तो अग्ने सत्यं नो अग्ने इत्यनमो वसिदेवकः । अग्निविरुणो
 देवते निष्पुः माजः । मापदति यजुः प्रजापतिः हृदयमृत । धाम्नो धाम्न इति प्र
 जापतिः वरुणाः । अवरा नागाग्रः । उदुत्यमिति शुनः शोपन्नः वः त्रिः । मुं
 येतुर्वधुशः अपवर्णो निषकः । उषिधयः अनुष्पुपः । अवभृथेतिय यजुः प्रजाप
 तिर्ब्रह्मः माधुते । अघापा माग द्विवाकां डात्कीडा इति स्मरन् । त्रिस्त्रिरेकेकमा
 दाममाजः प्रसुसमाहितः । वीरिष्ठः । कां डात्कां डा इति द्वौ द्वौ भ्यां मग्नमग्नमुप

स्पृशेत्। कांटापाशतेनेत्यनयोः अपाग्निः क्षिपिः इवेष्टिकादेव-अमुष्ठा-। इवा
 निमज्जितेचि-। अपाघनप-। इदमापः प्रजापतिः-आपो-अनु-। हि विष्मते
 रिनाः प्रजा-आपो-। इत्यादत्यैः क्षिपिः-अपामागोदिवता-अनु-। ततस्तुह्यो
 निमज्जोन्मज्जा-अम्यदने-पावयेत्। तत्रत्रिभिर्दने-सायेदीक्षराहस्तधृतिः-तेः
 सोदकेनभिरारभ्यप्रदाक्षिणैताभिपयेतेत्यशरीरवक्ष्यमाणैः शपोहि
 ष्टेत्पादिभिर्जापयेत्तेः पावयेत्। आपोहिष्टेति साज्जितेवस्पसिंधुदीप
 क्षिपिः-आपोदेवतागायत्री-। अ-इदमापः प्रजापतिः-आपो-अनु-। हि वि
 तीक्ष्णाः प्रजा-आपो-। देवीरापशतिप्रजा-आ-पंक्तिः। कार्ष्णिशसप्रजा
 पति-आउपदे-अनु-। अपोदेवावरुणा-आपो-विष्णु-पा-। इपदादिव
 प्रजापत्यधि-आपो-अ-। अपोदेवीरुपसृजतिसिंधुदीप-आपो-न्ये

कुसादिनीबृह- । पावने- । ततः पुनर्नुमाइत्यादिभिर्नविभिः प्रष्टव्यं पावने- ॥
 तत्र पुनर्नुमेति द्वयोः प्रजापत्यश्च सरस्वत्यश्च पितरो द्वे- अत्र- पावने-
 अग्न- अग्न- ७ षीति वेष्या नरक- अग्निदे- गा- । पाव- । पुनर्नुमादेव जा-
 नेति प्रजापत्यश्च सरस्वत्य- सप- । पेय- अग्निदेवता गा- यत्री षे-
 ष- अग्नि- अग्नि- गा- । स- अग्नि- स- विता- गा- ।
 य- वि- दे- वा- त्रि- । स- वा- सा- पावने- । तत- अ- त- य- नि- नि- वा- क्य- ति-
 न- दि- वो- ना- इ- त्ये- ते- । अ- भि- पा- य- मे- त- । प्र- जा- प- ति- स- पि- रा- य- यो- प्र- जा- प- ति-
 दे- व- ता- । न- नी- य- स- स- वि- ता- य- द- ष- षि- पा- व- नी- व- । त- त- । का- रे- ण- य- य- इ- वि-
 भि- न्ना- गा- य- य- । पा- व- नी- त- त- प्र- ण- व- स- य- य- । पर- मा- त्मा- दे- व- ता-

गायत्री छंदः। व्याहृतीनां प्रजापतिरूपिः अग्निर्वायुश्च यमिषाक्रमदेवस्यः गायत्री
 पावने। गायत्र्या विद्यामित्ररूपिः सवितादेः। गायत्री छंदः पा० के सिद्धादावन्ते च प्रणा
 वादिगायत्र्यैते पावनमिच्छीति तथा चोक्तं। ॐ कारणाव्यहसि विगायत्र्या न्यसमाहितः।
 अथादावन्ते यक्षुर्वीतमाजने यथाक्रमं। तत्र प्रयोगः ॐ पुनानु। ॐ भूः पुनानु। ॐ भुवः
 पुनानु। ॐ स्वः पुनानु। ॐ भूः भुवः स्वः पुनानु। ॐ तस्यैव रित्यनमाद्यावापत्या ततः प्रापोहिष्ठे
 त्यादिभिर्देवोमासावन्ते त्वंताभिः प्रत्युनपावप्रित्या पुनरप्ये। पुनात्वित्यादिभिः पाव
 प्रित्या तान्त्रुशास्त्ररित्यप्युपवेदिभिर्देवैरुपाह्वित्यादिभि रवभृद्यनिर्मुपुणैतैर्नाभि
 रंशुभिर्न। अत्रैव जातैर्नाभिष्वपा मध्ये निमज्ज्या। अतैव सत्यैवेत्येवमर्षणं सूक्तं
 त्रिज्जैपैर। अथमर्षणं अतैव सत्यैवेत्येवमर्षणं त्रापि नावचनोदे. अ.

अंतर्जले जपे वि० । अथ यवाङ्गुपदादिवेत्पेक्षां नैकामन्येति उक्तं । प्राजापत्यमिसर
 स्वत्यसः । आपोः अ० । अंतर्जले जपे वि० । आपो गौरित्येतत्तु यं जले जपे ह्यसा । अ
 स्पसापराङ्गी सः अ० गाः अ० तजः । अथ शिरसप्राणा यामं वात्रिशवत्तमेतानि । इ
 त्येकात्रिशवत्तमेतानि । अथ यवाङ्गुस्मरणीति वक्तुमिति । अंतर्जले जपे तन्मंत्रं गतं स्मिः
 त्वत्तथाप्रसवले । इपसा वात्रिशवत्तमेतानि । आपो गौरित्येतत्तु यं । सव्याहृतिसप्र
 णावां गा मन्त्री निजपेक्षया । आपत्तमेद्वाप्राणवैस्मरेद्वापि ह्यु मध्यमे । निनिहा
 रितः । अथ कातास गा मन्त्री वेदेया जसने यपे । अंतर्जले सत्त उक्तं ह्यवा वस्तु ह्यवा
 अपो ह्यति भृगुः । अपः पाणो समादाय निः पठेदुपदाहृत्यो ततो यं नृद्धिंति ७

त्वस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते। व्यासः। अथैतज्जले निरावर्त्तसा वित्री प्रयत्नस्तथा। प्र-
 यत्तपातकैः सर्वैर्घादिन ब्रह्मण भवेत्। तत आत्म्यपुनश्च निमित्तं ज्ञेयं। इति
 द्विहो रिति मंत्रेणा तदुक्तं। तद्विहो रिति मंत्रेणामज्जद सु पुनः पुनः। गायत्री
 वेदोऽवीधेषा प्राजापत्य षिकस्मृता। अथ। यो सो विस्तारशः प्रोक्तः स्मा-
 नस्य विधि रूतमः। असान ध्यन्ति कुमश्चित्त्रायं विधि रूतम्यते। स्नानम-
 त्रजल्लेये वमाज्जमायमने तथा। जला भिमंत्रणा ये वेती धस्य पुरिकल्प-
 ने। अथ मन्त्रेण स्मृतेन निरावर्त्तनेन निरपशः। स्नानाय राणा नित्ये तदुप-
 दिष्टं मन्त्रात्मनिरिति केचिदस्मिन् नवसर इमस्मै वरुणात्पादिरष्टा-
 निराभले कनिष्ठेति। केषु मन्त्रेण स्नानं विधिर्न भवति। मृदास्तान-

न कुर्वीत निशिर्ध्यात्तेषु नैव नितिकेत यास्मानेत चामौ मा क्व वारयोः ।
 नैदाया सोम वारं यत्ते कस्मिन्मघास्मन् । भरतपां भानुवारं यज जघाम ।
 द्ययन्म । मृदस्त्वानेस्तानि विधा रत्य यः । तया भानुवारं नैदा भृशुमघा
 मुम । य योः पशूनां नृणां भरतपा । तत्तत्क्रास्यन् । मृदास्त्वाने विंशदानेन
 कृषाति जलपत्तामिति । तया । अदिपि ह निजन्ने हेतया जन्मति यावपि ।
 शोभन गृहशः । भनोदितेन कुम । ति जलपत्ता । तिषिवार सना यो गान्ति
 षे घोषमुदाहृतः । अणि । स्तपत्ति नित्यनि । मितं वदुषा ध्यते निमित्ताया
 हा उपरागि किनुः । आद्वे । समा यमि वसं कुम । निषेधे पि हरवन्नति । सेरा
 पत्तामायरेत् । एतज्ज रानां गतपत्ति । नान्यास्मिन् । संक्रात्यादिनि ८

मित्रे पुत्रानां गतप्यतो द्विजः । तत्रैव वारिना षड् पितृ तैस्तर्पणमाचरेत्
शुक्लतर्पणोऽनु निषेध एव । ततः प्रमथ्य जलस्थेनैव स्नानं गतपुर्ति कार्म
तत्र का लासं भवे वक्ष्यमाण प्रकारेण कार्म । असे भवेत् । मोदादयो गण
पतमस्तप्यता । इदं मोदादिभ्यो गणार्णोतभ्यः । ब्रह्मादयो देवतास्तप्येता
इदं ब्रह्मादिभ्यो देवताभ्यः । गौतमादयो ऋषयस्तप्येता । इदं गौतमा
दिभ्यो ऋषिभ्यः । श्रीविष्णुस्तप्यता । इदं श्रीविष्णवे । ऐकैकाग्रभिः । त
तायज्ञोपवीतं कं धृत्योदक्ष्णं स्वर्गं जुहोति । इति । दक्षिणाहस्ताया
कुशान्द्रुतं त्योद गयान्यात नमस्कृत्य भागवत्प्राज्ञापयतीत्येनं मनुष्यत
प्यता । कुशान्द्रुतं सनकादयो मनुष्यस्तप्येता । इति । इति सनका

दिभ्यो मनुष्येभ्यः । ततो पसव्यै । सत्यादिगुणैर्हर्तैः कृष्यवात्तादयो देवापि
 तरस्तृप्यतां । अथैतानि त्रये । इदं कृष्यवात्ता न लादिभ्यो देवपिभ्यः । य
 मादयो यमास्तु । इदं यमादिभ्यो यमेभ्यः । पित्रादयः पितरस्तृप्येतां ।
 इदं पित्रादिभ्यः पितृभ्यः । मातामहादयो मातामहास्तृप्येतां । इदं मा
 तामहादिभ्यो मातामहेभ्यः । आब्रह्मस्तीत्यप्येते जगत्तृप्यन्तु । इदं मा
 ब्रह्मस्तृप्येतां यजुर्गते । अथ शपस्वशतिते वाते अशुपाते सुते भगा
 स्मानेनेमि तिके कायं देवपिभ्यो विदुर्हितं । मनुः । स्नाता इस्तीने । मित
 न सत्यातो यावगाहनी । आचम्या प्रयतः पश्चास्तानी विधि वदाम्यस्तु ॥ ५ ॥

आदित्यपुराणात्। मृता कालवशाद्वाग्निर्जनैकाष्टवत्। त्पत्कास्मा
 नैत्रु कर्तव्यं देवपिञ्जविधाजितै। स्मृतिसमुच्चये। प्रातस्नानेन कर्तव्यं देव
 पित्र्यं पिबं जितै। कदाचित्चित्तवत्पणै। जलमध्मे स्थितः कुर्यात्केवलं कु
 शवारिणा। उद्धृते रुदकैः स्नातो न कुमदिन्यदा पुनः। स्नानां गतृपणं वि
 दान्कदायि नैव दप मत्त। शौनकः। प्रातः स्नाने विशेषार्घ्यं तद्दिने वा त
 ले मृते। नैमित्तिकं। न्यनित्यं यात जे रेय विधीयते। शातातपः। देवापि नम
 दुष्यादीन् स्वशाखाविधिमोदितान्। एकेकां जातिनाम वान्प्रथमां तेन वी दौ

१०
 मरुत एतद्वयेन मायार प्रदीपेस्त्रानां गतपणा वसरे ततो जलमव्यान्ति स्तुत्य
 जले स्तुत्ये ये के के पादनि धाय द्विरायम्प्योतवात्सी परिधाममहा अ
 द्विभोरु जघे करो य प्रका ल्य कुशत्रयमुक्त आसने प्राप्नुय उदङ्मुखो वा
 पवित्रोपग्रह आसीनः सुवरा रूप्या लैलतपाणि द्विरायम्प्यो संध्यापा
 सनमायप्रत तत्रायमनोवाधरु व्यते प्रक्षतिरु फेनवद्वदसाहित
 साहितो ग्राहिभिर्मुखैस्तत्तदेव मृज्य हस्तो प्रक्षाल्य पादो शिरश्चो भुक्षेन्न
 वास हताभिस्त्रि निरास्पमतो कमक प्रदेशे स्पृष्ट्वा हस्तो प्रक्षाल्यागु
 ष्टप्रदेशिनी भ्यां ध्याए स्पृष्ट्वा अंगुष्ठानामिकाभ्यां मयतुषीजोत्रे

मउंमशेरा = यं गुष्ठ कनिष्ठ काभ्यानामिह दये तत्वेन सर्वो गुणिभिः शि
रः। बाहु मूले सर्वो गुण्ये स्पृशेत्। सर्वे नमः मध्ये मध्ये प्रः स्पृशेत् स्नायुः।
अशकौ। त्रिपोत्याहसो प्रहाय मुखे प्रमुदपर्यानि स्पृशेत्। अथ श
कोनिः पोत्याहसो प्रहाय मूला न स्पृशेत्। शो न कः। तान्त्रपात्र स्तुते
वापितया तोया शया स्तुतेः। कुर्वन्नाममनी धिप्रस्तुतः स्वानि समात्त
नेत्रात् दलाभेत कुर्वन्त पात्रे धारोद केनया अथवा पस्तु कुर्वन्
तनया सोमिदिमानुयात्। गृहात् पात्रांतरासे भवेवान हस्त स्तुतक
शमुवर्गादिद्व्यस्तु न पादकं स्पृष्टव्यं। न साक्षात्। वामहस्तानि पथ

इतिभिर्भैरवैस्तु प्रत्येकं मिलितैः भैरवैः । गायत्र्या चैव तत्तत्कुमादिभिः पौर्णुतज्जले ।
 आष्विनी देव तैमविनिमो गाविधिं स्मरेत् । आवाहनेन गायत्र्या प्राणा ध्याय
 सप्तभ्यसेत् । आदानमंत्रः । गायत्र्या चैव वा । सौम्यं नृजकर्षे ॥ उपवीति
 बद्धशिख्यः सनामभ्यस्य यासमै । पयित्रपातिः सौकारिना रोषणं च नृश्रमेत् ।
 विहृत् । अपावित्रः ० शुभः । ततो भू भुवः स्यादिति गायत्र्या चैव शिखी स्पृशत् ।
 दध्नेत् । सोमदेवेनैव दद्यादासनमात्मनः । पृथिव्या धृतान् लोकान् । त्वेव
 ह्युना धृता । त्वेव धारयामीदं । पृथिवीं कुरु नो स नै । उकारस्य अक्षिप्रत्वादे
 वांश्च स्पर्शकं भूते । गायत्री चैव नृजवैर्देविनिमोः प्रवक्तुम् । त्रिपदान् सप्त
 योक्तुं चैव । सारं भू सारं चैव सुम् । आहूती नीतु स वेदीया कर्षेवैव प्रजापतिः ।

जि

12
 गा प शुभ्रि ग नुष्टु प्रवृत्ती। त्रिष्टु वेवय। पै किं अज गती श्रै वरुं दं स्पे ता नि स त्र वे।
 आग्ने वापि स्यात्। सृ जे वि ह स्प ति र पा प ति। इन्द्र अ वि श्वे दे वा अ दे व ताः स भु
 दा ह ताः। प्राण स्या य न न ये व वि ति यो गु दा ह तः। ए ता स्तु व्या हृ ती। स प्र यः
 स्मरे त्या ता सं प्र म्ने उ पा सि तं भ वे ते न दि श्वं भु व न स्तौ कं। भू पा द यो। ॐ भु यः स च
 न वोः आ न्यो। ॐ स्य गु धो न ह ना भो। ॐ आ नः ह द्ये। त पः कं डे। स्वा त्पे धू र ता र सै धो। भू
 लो किं पा द यो न्य स्य भु य लो किं म जा नु नो। स्य लो किं गु ह्य द्यो नु ना मि द्यो
 न ह सं रा यो। जन लो किं उ ह द्ये कं डे श त प र त यो। भ्रु वो र ता र सै धो य स
 त्प लो किं प्र ति ष्ठि तं। स वि ता दे व ता प स्या मुख म ग्नि त्र या त्त कं। वि श्व मि त्र अ

विः शैको गायत्री सावित्री शोष्यते । जपहो नो पनघने विनिघो गोविधीयेते । व्या
 सः । भूविन्यस्य हृदये भुवः शिरसि विन्यसेत् । स्यात्ती दं शिरसां प्रो नु गायत्री
 प्र यमं पदौ न्यसेत्क यमेधौ नान्दुती पनेत्रपो न्यसेत् । हती येनास्त्रा विन्य
 सर षण्मासे धनाशनः । पासे ध्यासा मगा यत्री सावित्री प्र ध्य मा स्मृतः ॥
 मात । वेत्ता श्रि मासं ध्यासा यदे धी सरस्यती । अगच्छ यरद दे धी न्य हो रे व्रत
 वादिना । गायत्री धृष्ट सा मा तात्र ल या निन मो स्तुते । कात्पा यतः ॥ भू भु
 स्यात्ति पपा नि न य पा र्ति सुपेता रक्षाय निति शेषः । रक्ष ये धारि राणा रत्ना म
 पारि क्षिप्य स मे ततः । प्राण वा व्या व्या हती रू सा वि चो य जपे ततः । तपा भ्रमे य
 सति धी श्री ध्यो पा र न म म यरेत् । अथ प्राणा प्राजाः । तत्र दृष्ट्य निः । व

धा

13

॥ सप्तर्षिनि यम्यसंस्तुत्य माषादिर्कततः । सप्तर्षिर्ह मेनी प्राणायासैरुपम
 सेता प्राणाव्यव्याहृती यती सायनी । शिरसा सह । त्रिंशत्पैदापतः प्राणां
 नं प्राणायासः स उच्यते । कात्यायनः । शिरसा स्त्रिंश एवैता महाव्या
 हृत्यो व्ययाः । महश्च निस्तपः सत्यं गाधयौव । शिरसायाः आवाजो
 तिरसा मृतैश्च भूभुयः स्फुरितः शिरः । प्रातः प्रतीकं प्राणावमृद्धा रवे
 दंते शिरसाः । एता एतीर सहानेन तथेभिर्दशभिः सह । त्रिंशत्पैदा
 पतः प्राणां प्राणायासः स उच्यते । योगीश्वरः । स व्यहति को स प्र
 णायाः गाधयौव शिरसा सह । त्रिंशत्पैदापतः प्राणाः प्राणायासः ।
 स उच्यते । श्रीमार्कंडेयपुराणि । प्रथमं साधनं कृत्वा प्राणायासः

१५

मस्य योगवित् । प्राणापाननिरोधस्तु प्राणापानउदाहृतः । आदानरोध
मुसगं वाचांश्चर्त्तुं स्थिः स मभ्यसेत् । ब्रह्माती केशवैशी भूँधवायदतान
रुक्मनात् । रक्तप्रजापतिध्यायेद्दिगुनीलोत्पलप्रभौ । शिकरीर्मन
केश्वर्तध्यायन्मुख्येतवंधनात् । तप्यानि रुंधाने विशेषः । अनाम
काकनिष्ठास्तुर्धुष्टुस्तु हृतीयकः । नासिकाधीनि रुंधीत तद्रुतीम
ध्यायन्मते । अर्धगुष्टानामिकाभीमका निष्ठकानि संगमै । ब्रह्महत्यादिक
येवमध्यासांतर्जनीस्युशेत् । इतरत्रितये निरुध्यादिपयः । ग्रहणारेयन
प्रकारः । स्मृत्यैवै । हस्तिणैश्चासमाहृत्य वापेयेव विमज्जयेत् । अने
नावधिनायेव प्राणापानविधौ मते । योगापाइयल्लयः । ३ भू

१५
 भुविः स्वर्गद्वर्जनापस्तयेव यः। भूरा चाश्वेव सत्यताः सप्त व्याहृतयोः ^{ज्याः} कथाः। य
 एतौ व्याहृतौः सप्त सौम्यरेत्या एतौ प्रमे। उपाहिते भवेतेन विष्णुं भुवनस
 त्त कीर्तयेत् ॥ ५ ॥ गग यत्री शिरसा साई जपे ह्य। हति पूर्वकी प्रतिप्राणव
 से युक्तो जिर्यो प्राणा सौ यमः। व्यासः। आपो ज्योतिरिति त्वेव भूतो वै तैत्ति
 री यकः। तस्य प्रजापतिरा बर्धे ह्ये होनिं यजुं यतिः। प्रस्तामिवा धुस्तयश्च
 देवताः। प्राणा यामे वि। षोडशाक्षरं प्रहस गाप-पास्तु शिरः मृती। स
 त्ति सप्त वगा यत्री यै विप्रै र वधारिता। ते जन्तुर्बन्धनि मुक्ता परं प्रह
 वि शंति यः। इति धनापमाना नौ धातूनी हि यथा प्राणाः। तथे द्विधा ॥ १४

एतद्दत्तं ते दोषाः प्राणस्य सै यमात् । योगी यास वल्यम् । पक्षिप्रकुरुते पापैः
 नसाकमेतानि गिरा । त्रिकाल सै ध्याकरणात् प्राणा यमि व्यपोहीत । वि
 द्युपुराणा । प्राणा रप्यमबिलै वरपमभ्यासात् कुरुते नृपः । प्राणा या
 मस्य विज्ञेयः सखी जीवी जएववा । धरकः । धरकं वापाः कूर्मकः स्था
 पनै ध्यायित । वहिर्निःसरणी तेन रेचकः पविर्कीर्तितः । सखी जाध्या नडा
 पसफुता सगुणा पाणिः । अखी जानिगुणो पासनै । तत्र परमहं
 सविषयो । इत्येवाकषये ध्यायुं वाह्यात्प्राणशान्तये । एतत्तन्धारये
 च्छाणी यदुत्तमम् । नुमानये । सुखं नाना । न धमसै संभ्या । ध्यानि शान्ता

15
 त्रयमने। तादृशपि ज्ञानं प्राप्यैतरेष्वपेक्षी गच्छिष्यह। तद्वद्विष्णुपुत्रेण पुत्रेण।
 तासां प्रादुर्भूतं पुनः। कनिष्ठानां निकाभ्यां तु वार्जं प्राणस्य सौम्यं। तै-
 र्मुष्टतज्जनिभ्यां तु अर्जं। सा मागाधनः। तद्वद्विष्णुना निकाभ्यां तु ग्राह्यं सर्व-
 रश्मिर्वा भे। नित्यं देवाम्पते ह। ते संध्यायां श्राद्धं कर्म। रित्वा। स्वानेदा नोतेया-
 ध्याने प्राणापानस्य यः स्वयः। मनुः। प्राणापानमाश्रित्य तस्य योपि य-
 धियं कृतं। व्याहृतिप्रणवे श्रुत्या विज्ञेयं परमं तपः। प्राणापानं च मूर्धन्यं का-
 यं संध्यासु मन्त्रैश्च क्षपि। प्राणापानं यमनं तत्त्वाः प्राणानि त्रयतापि-
 संरा। तैरास्विधेन मस्मात्तस्मादात्मनैस्मृतं। सूर्यश्च मन्त्रैर्निरूप्य १५

नामयतामः विष्णुः स्मृतः। सुमेदिवोऽनुष्टुप् द्वाविनिपोगः। शतमृतः। प्रतरने
नेत्रेण। भिन्नेऽप्युत्तं विवेतापीत्वापस्तु। द्विराम्यम्यततो मातृतेभारमेता। सो
नकः। सापमनिश्चत्पुत्काप्रातः सुमेतिपः विवेत। आपः पुनर्मध्यमाद्दे
तेभ्यः यमनेवरता। तत्र सुमेतिपः सति सुमेति। सुमेतिपः सति सुमेतिपः सति सुमेतिपः
यताः प्रसूतिश्चैवः प्रातः संध्यापुनर्वसुवि। इति मदनपारिजात। नारायण
सुः सुः गायत्री उपारिष्टाद्देवतीर्षदः। आपयमनेविः गः। इति हरिहरगणनाज
नेलीधविशेषमाह। हारतः। मातृनान्यनेबलिकर्मनाजना। नदेवती
येनकुपदिति। अपमजने। तत्रपोगीमातृवत्कः। आपोहिष्ठिति

16
 सृष्टिर्भूतिस्तु प्रपतः शुभः । नवप्रणवपुक्ताभिर्भूतिं शिरसि नक्षिपत् । प्रतपादमादौ
 प्राणय उभाप्रतिारो ह क्रूयेपि नवप्रणवा नवैतीति नवप्रणवसंयुक्तं निजं नैव भवति ।
 ब्रह्मांडपुराणे नद्यां वीर्ये ह देवाय भाजने ह्यन्तः प्रेषया । इंदुवरेष सौ वरेणैव
 ते हारवे ज्ञानैः । तत्वाय वा न हस्तेन संध्या पश्चिमं सप्तमं च । एवमेव वा न हस्तेन संध्या
 संध्या नैव धवय नानि पात्री तरसद्गवि सायका शान्ति । धारयते न तोयेन माज्ज
 ने स्याद्विगर्हिती न प्रशीलैति पितरो देवताभ्युपि सन्त माः । मादुर्नंतपत्तिं प्राद
 न कृपाद्विगर्हि चारका । कृपात्रे इति धाराभिः सप्तसर्वैः निःफली भवेत् । बोधायनः
 पत्न्याभाति नुर्यं तोपै नृधित् प्रह्ला नुर्यं न तु । आवाहुतिं सत्कृतं दत्तं नैव निजं नैव

रत्नेन। यस्य च पापेति ज्ञानं स कुशं प्रतिपेत्य च। नारायणः। कर्तते नार्जुनं कुरुयात्पा
दं ते वासनादितः। आपो हिष्ठे एवाकार्यं मज्जने तू कुशोदये। इति प्राणवर्तये
कं क्षिपेन्मूर्ध्नि पदे पदे। नृयस्यां ते च वाक्कुपादौ लोकां मतनीं हरी। आपो हिष्ठे
तिस्तत्कल्पसिं ध्रुवो पश्चिमि स्थितः। आपो ये देवता र्क्षो गायत्री मज्जने स्मृते। शो
नकः। एते कतेनैय विप्रनाप्रक्षये कुशवारिणा। विप्रुषोष्टो क्षिपेद्भूमधो य
स्य च पापजि। एते कते नोति नैवेद्यं न वप्राणवर्तये उक्तेनैत्यर्थः। विप्रुषोष्टो ह्यव
नारायणः। स्पृष्ट्वा वा। विप्रुते तोये मूर्ध्नि प्रक्षुब्धये ननु। आपो हिष्ठे तितित्तिमि
क्षोभि नार्जुनमायेरा। प्राणव व्याहृति त्रिषा वित्री मति प्राण एव नृबी तेन

17
 तो भैरव सौ तेन तोचन मूर्द्धिद भैमा ज्ञनै नापोऽहिष्ठति सुकनक पातिदित्यर्थः। कात्या
 यनः। रक्तमेव। रिणात्मानं पारितोष्य समेततम्। शिरसा माजुनैः कृपात्कुरोः। ता
 दकविदुभिः॥ प्रणवो भूभुवः स्वप्नसावित्री मन्त्रोपकाः। अथ यतनस्य
 यममुपशान्तिना जनीमाजुनैः तरे सुमित्रिमानदुर्जित्यादिपञ्चप्रजापतः॥
 क्षणिसापो देवतास्य आदानक्षेपयो मतोऽसुमित्रिपादत्वेन लिख्यते देवता
 स्मरनादुमित्रिपाद इति द्विष्ये स्मरंश्चापः प्रसिद्धयेन। सुमित्रिचेति पादप्रज
 लीदुमित्रिपादियेता ज्ञानेन निष्ठजे विप्रशस्त्रितद्विष्ये प्रलि। ब्रह्मपुत्राणां
 जलपूजां तया हस्तीनां। स काये स मर्षयेत्। कृतं योति पाठित्वा तु ता जलैः दुहितो ११

क्षिपेत् । पञ्च ॥ गृहीत्वा पाणिना वारिस्थिता रक्षिता मज्जते पेत् । विभ्रुषा नृणां सि
 काग्नेः सुखं मे पश्येत् ॥ नु निरुद्धमप्राणमारुते । परैर्विदुषां नित्यं त्रिरुद्धमप्राणं ज
 पेत् । नयतिष्ठेति पापातितास्पदहे द्विजन्मनः । त्रिरिति त्रिसंध्यमित्यर्थः । स त्वेव
 सत्यमेव त्वस्य च धर्मपरिणामि । भाववर्त्तनं देवता अनुष्ठु पृथग्दः । दुपदादिवेत्तस्य
 प्रजापत्यश्चि सरस्वती रूपमः ॥ आपो देवता अनु । कात्यायनः । करेणादृत्पस
 त्रिर्लैद्याणमास उपतत्रमा जपेदनायता सुवा त्रिः सलहाद्यमर्षणी । दुपदानामगा
 यत्री यजुर्वेदं प्रातिष्ठेत् । स तदेव जपान्नस्या ब्रह्मरूपी ज्ञप्ताहति । अतयेति पठेत्
 स्मार्त्वापमामरणाति क्री ॥ मनोवाक्कायज्ञं सवमपयेद्वनमर्षिता । अथ सूर्या धीरा तत्र
 कात्यायनः ॥ उक्त्वा पाद्यं प्रतिजोहो नैके रणं ज्ञात्वा नैभसा । उग्रं न मिष्टं गदयेनोपनिष्ठ

दिवाकरे। अत्रां ज्ञानिनि लेकती वचनम विवक्षितं। ग्रहे कत्ववत्। अर्धत्रये सङ्कृता
 य कुमायै वप्रदक्षिणे। उपरुश जर्जसम्प गुपतिष्ठेद्विततः। संध्याद्वये च पक्ता
 नमेतदाहुर्मनीषिणः। मध्यमं तन्म उपर्यस्य विधादीक्ष मा ज्ञयेत्। यत्तावो न हाव्य
 ह तयो जायत्रीयेति निष्कर्षः। व्यासः। कराम्पौ तोयनादाय गायत्र्या याभिर्गीतृ
 ष्यादित्याभिर्मुखं स्तिष्ठन् स्त्रिंशद्विंशत्यध्यायैः कृते। मध्यमं तु सतदेव क्षेपणी
 र्यं द्विजातिभिः। उदकक्षेपणं कारणात्माहं कश्यपः। त्रिंशत्काद्यं महावीर्या
 मीदेहानामनराक्षसाः। स ह्मातदाकृता घारास्तृतीयां शिखीं निश्वादिषु। ततो देव
 गताः क्षेपयन्तपो धनाः। उपासते तदा संध्या प्रादुर्पेत्पुदकी जतिः। दह्यंते
 तेन तदेव पावक्री भूतनकारिता। एतस्मात्कारणादिप्राः संध्यां नित्यमुपास

ते । तस्मान्न त्वं धये सौ ध्या साधये प्रातर्द्विजोत्तमः ॥ उदयै धम तिमो नो हस्तसमाति नम कंध
 र्थ । दद्यात्प्रदक्षितो न स्या जलैः स्पृष्ट्वा विमुच्यति । सायमित्युपलक्षणी । सूर्यार्घदान
 रूपस्य निमित्तस्य सर्वत्र विद्यमानत्वात् । अर्घदानतः पूर्व उदयस्तनये पिवा । गा
 यत्र अष्टधा तै जाप्य प्रायश्चित्तैः द्विजन्तभिः । यमः । आपो ज सिं गृही ता न्तु स्र पा नि
 मुरप मुस्त जेत । ते जो सी । ते ज पे न्मंत्रं नृ धि वि द्वां ज जि स्ततः । अ य स्र पो पि स्तु
 नी । क र प पः । ह स्ताभ्यां स्य स्ति कं स त्वा । प्रा तां तां पुं दि वा करी । स ध्या न्ने उ रं जू वा
 ह साधं मु कु रितो करो । दे व लेः । मित्रस्य मर्षणा तिति स्नो व स्र व र्त्त्ये । त यो द्ये
 इ मे मे ति य उ व्क्त्वा साधं कु म्भं दु प स्त ति ॥ व्या साः २ सै ध्या त्र मे प्य क मे व उ व
 स्थानं प्रमदते । उदयमुदयं मित्रं तत्राश्रुतिष्ठे । देवा करः । अ यो क्त्वा त यो उ

उग्रार्चनोपध्याहारः

त्वं यित्रैतन्ननु रित्यपि। तिष्ठेद्दिवा करं प्रातः सायं च ध्यां ह्येव च। अत्राहमद्वयपा
 रिज्जति कारः। एतन्नोपस्थानं। प्रातर्जपानैतरं मेव कामं। तदुक्तं कूर्मपुराणे॥ ॥
 उकारव्याहृतिस्तु तां गायत्री वेदमातरं। तत्त्वाज्ञायां जातिं दद्याद्वाक्करं प्रातिज
 ञ्मना ध्यात्वा कं वेदमातरं॥ जन्मना द्विजन्मना। ध्यात्वा कं मनु (उगै) नो सायि
 त्री वेद उपेक्ष्य। अथोपदिष्टादित्यमुदयं तैमसादित इति। कात्यायनः॥ तदसं
 युक्तपास्त्रिंशैकपादद्विपादपि। उग्रार्चनीति जातिं वाप्युद्वाहुरपाजिवा। पुत्र
 स्यात्कैतव्यं भूपत्यं मिमसोपि मनीषिणः। भूपत्यं भुवने तत्र च धूम्रं
 घोस्यवाप्यते। मित्रः सत्यं सत्यं प्रजापतिरसं। मित्रो दे। उपरिष्टावु
 हतीर्षदः। मित्रस्य तस्य चिन्ता। मित्रो दे। गाय। मित्रैतीति

मतां

१०

प्रजापतिभविः जिहोदे. गौ. उद्धयामिती प्रसूत एव सः सूपेदि. अनुपु. उद्धु. पे
 प्रसूत एव. स. गा. मित्रै देवानां नितिक्र. स. मी. गिरस. स. त्रिषु. तत्र अनुसिति
 ध्येऽन्यवर्तास. स. पुर उद्धि. ॥ इमै मे वसुतो. पादीनी प्रागुद्ध. अथ ज
 पः. तत्र व्यासः. ते जोसीति मैत्रे पागा प्रचीना वाहपेदि. उपसृष्टाने उर
 ये एतान्मसूत्पजयेत्तती. ते जोसीति परमैष्टि. प्रजापत्यसः. आऽपेदेव
 पञ्चुः. वृश्चमनु. षडो करो जपेद्धि प्रो गा प्रची मान सः शु. अनेकजन्म
 जैः पापैर्मु. पतेनात्र संशयः. कथं षडकारा इत्यत आह तिस्रो वाह त
 पः पूर्व प्रथमो कारः संप्रुता. पुनः संहत्यमो कारे मंत्रैस्त्वायेत पोसाया.

20

नैका समुद्रावृत्त्या विज्ञेया सा रागाद्वरा । शताक्षरा सप्तमावृत्त्य सप्तविंश फल
 नयेत् । एतथाज्ञातं जानिष्वैवाद्भ्यर्पयिष्यति भवेत् । उपासितं भवेत्तेन वि
 श्वं नुवन पैय कौश्लं येन प्रणयामाप्नोति तत्र हारिः । प्रणयो व्याहृतयः
 सावित्री येति । व्यासापि प्रणय व्याहृतिषु । तत्राचत्री यज्ञपेक्षतः । स
 नाहि तैमनास्कृही मनसा वापि चिंतयेत् । पचम प्य कः प्रकारः । नया
 येतु । अविष्यः । तुल्यार्थत्वाभावात् । कोहिदेव हतः स्थित्या प्राप्तुः स्थित्य
 न हति केशनिपतात् । तस्मादाध्यात क हति एव पक्षयः । क एव प्रत्येक । क
 एव प्रत्येक । क एव । साग्निकस्य होम कालानुसारेण नडापः । पस्याः अष्ट

20

मर्ग

कवयेत तत्पदं त्यजेत् । अस्तौ मर्गं पदं न्यस्यादिभ्यश्चिप्रः पदं । एवं न्यास
विधिं भक्त्या उपहोमं समाचरेत् । हृदि तस्मात्पुनः न्यसेत् कवयेत् वरं लिपेत् ।
भगो देवस्येति पदं । एवं उं शिखायां तत्पुनः न्यसेत् । धीमहि । तित्यसेदं मर्गं
यो यो नान्यत्र योः । प्रयादया दित पदं मन्त्रि । ये विनि यो ज्ञेयता । ए
वं न्यास विधिं भक्त्या उपहोमं समाचरेत् । अनासि का ह्रस्व धीमा
विन्यस्या ह्रस्व भुवः शिरसि विन्यसेत् । स्वाः शिखायां विन्यसेत् गा
त्राः प्रथमं पदं विन्यस्य कवयेत् विद्वान् द्वितीयेनेत्रयो न्यसेत् । तृती
येनास्त्रं विन्यसेत् । समुत्थं सर्वतो न्यसेत् । विन्यसेत् वै उपधं स्तु गात्र

वेदमातरं। ब्रह्म लोको भवति ति व्यसस्य वसन्तं यथा। तथा नार्कस्य पा
पादेन नये वहितथा करो जपे नुप्रो। उपास्मान प्रकाश करः सदा। वस्त्रे
एतादृशस्य करं दक्षिणीयः सदा जपेत्। तस्य तनूना फलं जाप्यं तद्धीनमप
लं न वेत्। नयक नूत्त हसन्त पाश्वन यजो फयश। नष्टतानान्पमना
नयसंभावयन् जपेत्। तस्माच्छुन्यो देशे सुगुण करो वस्त्रे एतादृश
जपेत्। तस्य धः। उपधीनी बर्णं गृह्यं मैत्राणां प्रकाशनं। स्वर्गैर्न चाद
स्तत्रैव गुरोरपि न दृष्टिं त। अपवित्र करो नयः शिर प्रायतक स
चाप्रत्यप न्या जपेत्। चापत्ता वन्तिः फलं मुच्यते। उपास्त्रितो न कुद्यादी

न्वनमप्रयतो नरः। नापाश्रितो न जल्पंश्च न प्रावृत्त शिरस्तथा। वृह
 स्पतिः। मनः संहर्षो शोभं मो नै मेत्रा ययित नै। अप्ययत्त मतिर्वदि
 २२ अपसैपतिरुत्तवे। गेहपुत्रासुतो सैध्या गोष्ठे पु दश गुणो भवेत्। नदी
 पु शत साहस्रं नै नै शिव सै निधो। क्रा धी माघं सुतौ मिश्री निष्ठित
 न निष्टै भर्ता। दश नै यश्च नो यानो। वज्र पेक्षप कर्तृणो। आ यामे नै भवे
 येषां द्वौ सु सु रायितौ। ज्योतीषिषु प्रशीले द्वा कृ पाक्षि प्राण संयमै। ज्य प नै
 गाश्चा वि प्रो भ यती न्वा चि विशुद्धये। अ य। क्षर न्या रं। त कारं यितये

स्थांगेपाद्यंमुष्टद्वयै। द्विः सकारं गुरु मदेशे कुवेकारं जंघयो न्यसेता शाब्दोक्तवि
 द्वितुकारं वकारं सोरुदेशतः। रेकारं विन्यसे म्रुपत्ति कारं वृषणो न्यसिता क
 त्देशे तु पैकारं भकारं ता। पिपेडुलो गोकारं शठ रे। पौगा देकारं स्तन यो न्य
 सेता वकारं हृदये न्यस्य स्पकारं कंठदेशतः। धीकारं उमुरपा वि चान्म
 कारं ता। पुद शतगाहकारं नासिका येतु धि कारं स्तन यन द्वयो भुवो म
 प्येतु योकारं। पत्ता देतु द्वितीय कौ। द्वा वातेनेमन कारं। प्रकारं दक्षिणत
 न। उत्तरास्ये यो कारं। ककारं पश्चिनातने। न्यसेन्सु। श्री यो कारं सर्व
 प्यापिन भो श्यरं मति। अथपद न्यासः। तत्र शीकरा म्यापः। शिराष्ट

23

कमु
उत्पा

मध्वनयनवन्तं कंठेषु वैक्रमान् । हन्ताभिगुह्यजानन्ती पादचोच्चक
 मा न्यसेत् । पदानि ~~तत्र~~ तत्र । सविभुः । वरेत् । भर्गः । देवस्य ।
 धीमहि ॥ धिर्भो मः । नः । प्र नो द्यात् । शो न फः । सत्योत्ता नो करो प्रा
 तः । सा भं मु क्ति नितो करो । मध्ये नि यच्छिरो प्रोक्तो जप एव मुदा हृतः ।
 पाञ्चवाक्यः । अस्पृगा रेजः । न वा जपेद्दवाक्येऽपि वा । पुण्यतो यो नि
 यो जाते । अद्वैत ज्ञेयं न वा गृहे । शतिशो स्वः । स्थिरपण्यं पदेधा क्तिं शुद्धमा
 पत्तयेत् । न कं पपेच्छिरो ग्रीवा दं तानेव प्रदुशयित्वा । गृहेष्वेकमु
 ली प्रोक्तो जप्ये न धीं गुह्यगुह्यं । गद्यो गोष्ठे दशगुणं न न्यगा

23

७ रे दशाधिकौ सिद्धि क्षेत्रेषु सर्वेषु देवतामाश्रितं निधौ । सहस्रशतको
 टी नौ नर्तनं तं विष्णुमी निधौ । एवं च देवता ज्यगद्वारं एकजन्मस्थानं तेषु
 तं भवति । अग्निर्वै सर्वदिक्कृत इति श्रुते । तया योक्तं । ब्रह्मा विष्णु शिव
 स्रष्टा प्रोक्ता विप्राः पितृदेवता । अग्निस्तत्र गृहसंतिष्ठततीर्थतपोसि
 या । तस्मादनंतफलमायनं तत्रानुष्ठानं भुवि । तिष्ठेद्भोक्षी दपमाणा फ
 लाभिजः प्राप्सुरवाग्रपत् । प्राप्सुरेषु कृशोद्येव आपासोन आसने शुभोऽ
 वसत्यै हि क्षेत्रे एकाग्रं ग्रसनं सा सदा । पुराणानां तन्मात्रं धर्मसं
 ध्यापानासीनः प्राप्सुरवाग्रपत् । स्थितो जयं राक्षसाणि आदित्यानि

24

जा ६१

बस्यो

सुखो दितः ॥ माकडिपः ॥ कुशबृस्यो निविष्टस्तु कुशपाणिजिते त्रिमः ॥
 कमेध्यगती ध्यायेत्पुरुषं तु महाद्युतिं ॥ ५ ॥ लो कुशासननित्यमम् ॥
 हारितः ॥ उद्यैस्त्वे कशुणः प्रोकोद्यु नोदशगुणः स्मृतः ॥ उपीशुस्याध
 तगुणो नानसो नितउत्पते ॥ परउद्यैः शृणोति ॥ धानो धूनिमात्रे ॥ नत्य
 दशानि व्यक्ति ॥ उद्यौ शुः ॥ तापोष्टुपुष्ट्या पारमार्त्त ॥ आत्मनो विष
 त्रप्रवर्णिनेत्यथीना नमस्तान् ॥ पोष्टुपुष्ट्या पाररहितः ॥ नदेतदाह
 वे माघपाथः ॥ विनाशार्थं जयेद्यस्तु यत्नजिह्वद्विजष्टः ॥ शुपांशुते
 जर्षं प्राहुस्तमादसुविशेषणः ॥ यो न वेद यत्न जिह्वोदशानावरणः ॥

28

जपः । मानसस्तुतमाख्या । गोत्रप्रश्रुतिविहृषणाः । ॥ श्रीगिराः । दशोत्तरीतरः ।
 गुराः प्रकाशोर्षाः शुभानसः । जपोपदेशनिषेधोपउक्तः सर्वपोपहा ।
 किमिष्येयं प्रकृत्यैमित्यतश्चाह । यतः । प्रष्टव्यं निवृत्तानिज्ञानैव
 निरहंजती । जप्यानिवृत्तशुभानि तेषां फलमनैतकं । दृष्टोपोपरिहारा
 यमप्येवैकतयैमित्याह । यत्करादसंज्ञता निस्त्रिदिव्याधराणां
 हरति प्रशमयस्मात्तस्माद्भुतं तुकारयेत् । उग्रैर्नकुप्यदितिक्रमः । व्यासः ।
 नत्किं नवामेसांस्कृतं । न गोत्रादिनामरेदुध । जपक्रान्तेन भाषितस्मा
 नहोभाषिकेषुमादृक्षीमासातवजपेन जातपाततादिकीरदृष्टा
 न

तो न्याय्य पस्पृशपनाय्यस्ताप्यो। विशुध्यति। व्रताद्वेनाई वाससा नान्यरेत्तेक
 वाससा। नञो। एतेन न नीलेन परिशिष्टेन वाजपेता। परिशिष्टे माजिने।
 तथा। पञ्जलि शुक्लवस्त्रेण स्तब्धे वाई वाससा। उपोहो मस्त्यादाने
 तस्यैव निःफलं भवेत्। गोमिच्छा। न कदापि हि प्राज्ञो गायत्री मुदफैः
 यैर्ध्याविषयी। उपना। सोतसायत्री। प्रत्यगातारकोदयात्। इति पाङ्ग
 वल्कोत्तः। हारितवाक्यमुद्यहत्येकप्रणवा गायत्री प्रोक्ता। अथ
 नासैपुटं गायत्री प्रदृश्यते। तत्र यो गियाइव वस्त्रः। उकारेण वस्त्रं
 पञ्चभुविः स्थयेवम्। गायत्री प्राणवैवांते। उपप्येवमुदाहृतौ। हो

मेकयामित्यपेक्षयामाह। तत्रावयवमाहुतिपुती। स्याहातां होमकर्मणि। त्रि
 कोणैर्द्वयक्रायाजिपयः प्रसिद्धये। त्रिकोणानप्रएवोव्याहृतयस्ति स्रो
 गा मन्त्रे। येति अं सप्रए - निषेधः। तथा दैन्ये विप्रशेमादुभ्यते। तिजहो म
 सहस्रैर्दुगा यत्राः शतरिन्द्रियोऽन्य इव एवाहो म त्राहो वोष्यसमा
 यरेत्। गृहस्कप्रस्रभारीवाप्रएवाद्यानिर्माजिपेत्। अनेन प्रएवैक्य
 तासो सिद्धि मपाद्युयाता तथा मनु। संपुटैकपडो कारागा यत्रो गा यत्रो
 त्रि विधामता। तत्रैकप्रएवाम्। स्या गृहस्के उपकर्मणि। गृहस्क वयज
 त्रव्या सम्यै यवस्तवादिभिः। संपुटापडो कारा भवेतात्तद्द्वैतसो। गृह

रावस्त्रुणाध्यास्यकरं हस्तिर्ग। यः तदाजपेत् तस्य गन्तव्यं लज्जप्यंतद्धी नमः फ
 लं स्मृती। ब्रह्मपुराणे। श्रीगुण्डेन जपेन्मोक्षं तज्जन्मानं निवारिकं। मध्यमोद्यनस
 पत्तिः शान्तिः। पुष्टिरनामिका। स्कीदे। सोवर्णसिद्धतेतो भ्रांस्फाटिकं रत्नजित
 था। अष्टिष्टं पत्रजीवं मशौश्य पञ्चतन्मामति। कृशानाग्नं चिरुद्रादुत्त
 तर्भनोत्तरीचरं (हारीतः)। शंखरूपममीमांसाकांयनी। निबंजोत्पलेः॥
 पद्मादुक्तैश्चरीराक्षैः। विद्रुमैर्मति मोक्तिकैः। रजतौ रौजकेनाज्जांतये
 धीगुणितपवजिः। पत्रजीवं ममीमांसा शशापेजपकमति। गौतमापि।
 श्रीगुप्ताजपसंख्या ननेकगुणमुदाहृतौ रियमाष्टगुणौ पुष्पैः। नृजीवैर्
 शगुणाधिक्। शतस्पाष्टैर्यनातिभिः। अथानैः असहस्रपैः स्फटिकै

शिखा हस्यंमो। किं के तर्ह्यमुच्यते। ब्रह्मपुराणे। अत्रुत्तमसमरंध्रायपरिष्ठा। द
 ज्ञानवा। निम्नलाययिता व्येगा अन्वो न्यं वष्टिवर्जिता। शैमध्वान्यं वलायातु
 त्रुटिताग्रं यितातुया। सिद्धसूत्रेणाययिता पारवंडस्पुशतनी। पार्वदेनिति पा
 र्वदेसंबंधीत्यर्थः। मायादुःखप्रदायिन्योग्रं यितानि घतंनुभिः। अष्टोत्तरश
 तीकुयश्चिनुः पैयाशिकाश्चिकित्ताया। सप्तविंशतिकाकायतितो नैवाधमा
 मता। उमासैवादे। उक्त्वाष्टोपि विक्रमस्तुः सानिहैः सवपोतकैः। नासौति
 प्यतिपापेनरुद्राक्षस्ययधारणात्ताजहैरुस्पशनेपुण्यैकोटिभित्तिमात्मना
 र। दशकोटिसहस्राणिधारणाप्रतनेफली। नक्षकोटिसहस्रस्यलक्षको
 टिशतस्यमाजपेनजमतेपुण्यैनात्रकायाविधारणात्। पौर्णमास्यवत्प्रः। २७

अथ

अभावे त्वत्तनात्ताया ॥ कृशार्थं यथापातिनाऽपएव हि कर्तव्यै एकाग्र
जानसा सहा ॥ पातिररेवागएाना प्रकारस एव ॥ अनामिकाया मध्ये
यमध्यायः प्रक्रमेण ॥ तज्जत्यादिगतां तेव अक्षमाजा करोस्तिता ॥
अस्यायः ॥ अनामिका मध्यरेखादिमोक्षत्वा तद्व्यः प्रक्रमेण मित
ज्ज्यादिरेखा कर्तव्या ॥ इषे करोस्तिता अक्षमाजा भवतीति ॥ तथा पव
मिस्तजपः कामोनीगुलीनां न पातने ॥ निपातने अथ ज्ञानसर्वे
विष्णोस्तदासुरी ॥ आरम्भानामिकाया स्तु मध्यमपर्वणि कर्तव्या ॥ तज्ज
नीह लपयते जपदशसुपवर्षे ॥ अथ मेरुनाति ॥ विष्णो मध्यमगु
जिह्वेनेत्रुय तपर्व ॥ दत्तार्थेन या तीवरे मेरुं विजानी पावडा वेलाते ले मित

प्रति
एव
मिहं

28

मध्यमादिघर्षं पर्वजपकागनुवर्जयेत्परतमेकं विजानीयात् हविर्ते प्रमृष्टा
 स्थये पर्वभिस्तु जपे देवीमन्यत्रादि नियमः स्मृतः। गाघ-माघे देवी जत्वादिह
 पर्वस्तु जीमते। तजन्मानस्य श-स्तु त्रै न कपयेन्ता विधु नयेत्। अंगुष्ठस्य उग्र
 ध्यस्तु परि वक्तुं स्यात्। मध्यमा कृषत्तस्याः सर्वाणि द्वि प्रदाय कौ। ना
 न्यांगुष्ठं भिरा कर्षे न नरेये अतया स्मृ शाल। ना इवासा कृ पा हो न दान प्राति
 ग्रहं। सर्वे तद्राक्ष संज्ञेयं। बह्विजा तु न्यय-स्तुती। अंगुष्ठस्य एव यज्जप्यं यज्ज
 र्त्तं नैरु जं भन। अस्मिन् स्युत्तं य यज्जप्यं सर्वं निफलं भवेत्। प्रमथ जात क
 मृत कवा पि संध्या क म न संप्रजित। मन सो अरये न्मंत्रान् प्राणा धाम्ना प वड
 चेता मो गी चर। स्नाने संध्या पजान् विप्रः सहा हस्तु द्र तां वज्रे त तस्मा

स्नानेन संध्यां सततं केचिन्मनसि त्यजेत् । तस्यासौ ध्यायां मनसा शब्दामंत्रा-
 ध्यायेद्विजः । प्राणापानौ विनासु वान्पद्मा प्राणान्ति येत्ययं । मातृनादिभक्त-
 येन वा कुर्यात् हि मातृने । उच्चाप ध्यानात् । यत्रोदद्यादुदयिणी न वि । अष्टाविं-
 शतित्तत्वात् । न गान्त्री न तसा जपत् । कान्पंजरी प्रहृत्या ह । हस्तसंख्यात्तत्वा-
 द्वाप्यादिरिष्टदृष्ट्या फलं । पत्रा जीवै र्नादराधा फलै र्नादराधा विना । श-
 तधा श्रीस्य पद्माभ्यां नातिप्रसूतं । सहस्रं ध्यात्वा । कुर्यात् । शिवरुद्राक्षैः फलं
 जपत् । गुणी भवेत् । अथ फलसाधनः । रुद्राय चतुर्नाम्पैर्न दशानि प्राप्नु-
 याद् । विंशतिं वरान् । उवाचैषी न यत्तद्दिव्यं । अष्टोत्तशतं जप्त्वा चार-

29

जन्मसागरात् सर्वेषामेव पापानां संकरेऽनुपास्मिन् । एषा ताहस्वि क्रो-
 सागा यस्याः शोधने परीति ज्ञोऽस्तीति ज्ञापे-मैत्रेया यत्रा बाह्वे द्विजः । त्रि-
 वाह्यमजपे प्राज्ञो गायत्रीतम हा फुल्लो । सुपिः सुवश्चि विमलः परमात्मा
 न देवता । गायत्री भूतवर्धे दो निधु को लोक को । दो एणो । गायत्री कषधी पारि
 गा यन्मन्त्राय नान्यरेत । नमस्तो दुरी प्रायति नमस्तु त्रु लो जपेता ।
 मो गी । गायत्री यो म जानाति यथा तस्य पारि श्रुतः । नतया वेद जा पे तै नि पा पे
 दृष्टेति द्विजः । यथा जपे न गायत्रीः सर्वपापैः प्रमुच्यते । ननु । गायत्री
 सारमात्रोपि परीति प्रः सुपि सित । ना यो नित । स्त्रि वेदापि स वा शो
 सर्वपि कषधी विश्वतश्च दुरि प्यपि नो वतश्चैव देवता विश्वकमा । २०

द. त्रि. उपरुद्धने वि. ॥ इच्छंस्मत्वा सपि धं धे वि श्रुत श्रुति रित्पुमै । अस्मा प्र
 क्रिया कु मुदि पस्का यदिया करं । देवा गा वि ति मैत्र स्य मन सस्य वि स
 पि स्मृतः ॥ वा तो दे वा वि रा द्दो नि धा ग स्त वि स उति । करे ती र स ना
 दा य दे क गा वि ति मैत्र वः ॥ नि वे द्ये उल पै प्रातः प्र धा ग स्ता न्न द ध्यतो प्रा
 तः स ध्या ग स्त न गा य न्या स्तु उपे न न । सा धे न शत सै रव्ये न ब्रह्म नि श्री
 पती रवि न सा वि न्न न म इत्यु स्त । गा य न्ये क प दी ति य उपर्य प य ग
 य नो न भु वं स्य स्ति वि स उति पत् । प द्म र नि ति प्रा ध्यं सै ध्या दे वी
 धि उ न्न न । व र म । शि स्य दे त्या दि प हि त्या ली वि स उति पत् । उ न्न न शि

रि

30

शयने जातु म्यां पर्व तथा सि नि । प्रह्ला एण स म नु हा ता ग श दे वि प्र चा सु
 र्यं । पि स ड्ड ना नै त रं अ न्ना मे त । अ पा दि त्वा भु दि मा ध स्य सं ध्या पा र्श्वे
 न कु र्वे ते । स्ना त्वा प्रा ता गं त्रि रा त्र म्म गा य म्म पृ श तै ज्ञ पे त्वा अ पा र्श्वे ग व
 प्रा तः सं ध्या पा र्श्वे ता का न्ते । अ पा र्श्वे ता का न्ते स्ना पे सं ध्या पा र्श्वे ता का
 हृ द्य न नु । न प्रा त न प्र दो ष म् सं ध्या का पे ति प ष्य ते । पुर य्य का । ता य
 नु क ल्प म्म स र्व क्क म्म क र्म णि स्मृ तः श ति । प्रा तः सं ध्या स त्त क्क म्म म्म
 ना स्ना त क्क म्म णि । सा दि त्वा प म्म मां सं ध्या पु पा र्श्वे ता य पा र्श्वे ता य
 न क र्म णि ति न ध्या क्तुः स्ना ना द नै त र नि त्प र्य । म म्म म्म सं ध्या पा र्श्वे ता

30

राख्यमाह। इहः। अथर्द्धपाशादासायै रौध्यामध्यादिकी ष्यते। अथ प्रदानेन।
 पूर्वमुदयेस्तनमेवोपि। गायत्र्यं शतं जाप्यं प्रा मस्मि ते द्विजाम्भितः। गोमिथः।
 सामे प्रातः संध्यामुपासीतो दुर्लभित्रमुदयमिति गोमिथः। अपोजं लिनाग
 होता रक्तसूत्रमिति मुखमु मजे त। तेजो रीति जाये न्मेय मूर्ध्नि बद्धा जात इत
 तः॥ प्रातः संध्या वेदन विधिः। उं दुर्लभिका का पनमः। उं उपात्त दुहित ह्यपा
 र्थं ब्रह्मावृत्त्ये प्रातः संध्या पासन च ह्य कौ रथ्ये। शत। अथ्यामि वेक। उं भूः
 पुतातु। उं भूवः पुतातु। स्वः पु। उं भू भुवः स्वः पु। उं भू भुवः स्वः तस विदुः
 घात पुतातु। न त उदयं भू भुवः स्वः इति तिस्र पदे। उं त सवित्रु रिति शिखा यो र्दु
 रा रा। अथ षडंगन्यासः। भूः ह्रदयो भुवः शिरसि। स्वः शिखा यो। तस विदुः। तपे।
 कवमां मे हूँ। नगो दिवस्प० हि। नेत्रयो। धि पा० पातः। प्रस्त्रा मफ० अथ प्रातः

31

वन्वासः। अकारनामो। उकारहृदयो। इमकारहृद्दि। अथप्य। तिनोन्य।
 नः। पादयोः। भुवः। ज्ञान्योः। स्थः। ऊपयोः। महः। जठरः। जनः। कठः। तपो। सुरयोः। सार्योः।
 शिरसि। अथशापनी। ना। न्यासः। अकारपादो गुण्यो। सकारगुल्फपा।
 विकारैरेधयोः। नुकारैः। ज्ञान्योः। वकारैः। कुवोः। रकोः। कुरे। तिकारैः। जिमे।
 मकारैः। कथी। भकारैः। नामो। जोकारैः। हु। देकारैः। स्तानयोः। वकारैः। हा। दा। स्पाका।
 रैः। कठे। धीकारैः। सुर्यो। नकारैः। ता। लु। दयो। हुकारैः। नामि। कारैः। ना। सि। कारैः। ना। सि। का।
 ग्यो। धी। कारैः। नेत्रयोः। मोकारैः। भ्रुयोः। द्वितीये। यो। कारैः। पश्चिम। सुर्यो। इकारैः। उत्तर। पु।
 ख्यो। पा। कारैः। मूर्ध्नि। व्ये। जनत। कारैः। सर्वतः॥ ५॥ व। ल। गे। नकारैः। सुर्य। पू। यो। प्रकारैः। दा। य।
 ता। भुर्यो। यो। कारैः। पश्चिमे॥ ५॥ अथशिरसोः। फ। साः। आ। पो। गुह्ये। ज्ञा। त। अन्तः। कुरे।

32

रसो मुखी अमृतं जानुनी च लह देयः भूः पादयोः । भुयः नाभौ । रजः पादयोः । भुयः नाभौ । रजः पादयोः । भुयः नाभौ । रजः पादयोः ।
 द्वि । तत्रा आवाहनं । अंगाम्भी । अक्षरा वा नां सा हस्त न क नै उ । रक्त कर्तु न तु वक्र ।
 हस्त वाहनं नै ति तो । श्रेयो भग्ने ततो नै गौ प्रस्ता एी प्रस्त देव लो प्रस्त लोक नि का
 मिनी । अमा वाह मो न्य ह देवी ना भी ती स भ भै ट जात । अमा ग ए व र दे दे वी अदा
 रे प्रस्त का दती । गाम्भी । धे द लौ मात प्रस्त प्रो नि न भौ स्तवे । स प्र व्या हृ ती ना
 विष्णो मित्र ज न दानि भ र द्यो ज भृ गु जो त म धि आ मित्र वा स प्र क र प पा स भ प ।
 अमि वा स प्र वृ ह स्प ति व द्यो ज भृ गु जो त म धि आ मित्र वा स प्र क र प पा स भ प ।
 धर ती प र्क त्रि पृ पू ज ग ल्य ह दं मि । त न र्ग व द्यो र ति विष्णो मित्र भ धि । स वि त
 द व द्यो गाम्भी । ह । आ ए व म वि नि मो गः । अमा प्यो ति ति प्र जा पा त

सर्वा भक्ति वायुसूत्रोद्दिष्टं तेषां यंत्रैः कालः प्रयुक्तः । इति मोक्षयोगे वायुदेवाचेत्यात्म
तः प्रदक्षिणमुदकोक्तिं वेत्ता भूः भुवः । इति स्तुतिः । इति मन्त्रः । इति जपः । इति पाठः । इति
स्तोत्रं । स विष्णुः प्राणः । इति पापहृत्पात्रं । इति जलं । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति
प्राणायामः । इति ध्यानं । इति स्तुतिः । इति जपः । इति पाठः । इति स्तोत्रं । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति
अनुष्ठुप् । प्राणायामः । स्तुतिः । नामः । पुत्रः । इति प्राणायामः । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति
प्राणायामः । इति ध्यानं । इति स्तुतिः । इति जपः । इति पाठः । इति स्तोत्रं । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति
निष्ठायाः । इति ध्यानं । इति स्तुतिः । इति जपः । इति पाठः । इति स्तोत्रं । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति
पादुकिः । इति प्राणायामः । इति ध्यानं । इति स्तुतिः । इति जपः । इति पाठः । इति स्तोत्रं । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति
सुनिद्रिः । इति प्राणायामः । इति ध्यानं । इति स्तुतिः । इति जपः । इति पाठः । इति स्तोत्रं । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति
अक्षयिणी । इति ध्यानं । इति स्तुतिः । इति जपः । इति पाठः । इति स्तोत्रं । इति शस्त्रं । इति शूलं । इति

मापयेत् ॥ प्रणवव्याहृति गायत्री पूर्व कौ तु प्रतिदिनं पठेत् एव द्विवेधा
 पीत्रिवेदी मनुर्वेदी वा एकैकं वेदमारभ्या समाप्या न्यमारभ्य समापयेत् ॥ अ
 नध्याप्य पठेत् ॥ पर्वणी अथ तरे ॥ योग्यास्तनव्यः ॥ अथ वारभ्यवे
 दं तु स्तुतिविषयु पारक्रमत् ॥ तदधीते त्वहं शक्त्या स्य साध्या पशति श्रुतिः ॥
 एवै ब्रह्म यज्ञानं तरे तावदभा नुत्तारतो निरस्य मय्य मङ्गोपवासी प्राप्नु
 रवासी नृदम्भ निरदम्भ तो नभाति नादाय विश्वे वास आगत रगि प्रजापति
 दृष्ट्या विश्वे देव देवत मा गा यत्रा देवता वाच विश्वे देवाः शृणुते मम
 यपादि त्वा ॥ सत्यक राचारु शुशुक्ल शक्ति एकरेण देवती र्चनोदकं गृहीत्वा

[illegible]

प्रजापतिस्तुप्येतां । इदं प्रजापतये दिवास्तुप्येतां । इदं देवेभ्यः । ईदं दधि सिस्तुप्येतां ।
 इदं ईदं देवेभ्यः । वेदास्तुप्येतां । इदं वेदेभ्यः । सप्तयस्तुप्येतां । इदं सप्तयभ्यः । पुरा
 तायास्तुप्येतां । इदं पुराणेभ्यः । अथाग्नेभ्यः । अथवास्तुप्येतां । इदं गंधर्वेभ्यः ।
 इतरायास्तुप्येतां । इदं सितरेभ्यः । आयाग्नेभ्यः । सैव सरः सायमयस्तुप्येतां ।
 इदं सैव सराय सायमवाय । अथवा एव । अहो राजास्तुप्येतां । इदं सहाशत्रे
 भ्यः । अथवा सास्तुप्येतां । इदं मर्द्धनासेभ्यः । मासास्तुप्येतां । इदं मासेभ्यः । भन
 वस्तुप्येतां । इदं ननुभ्यः । सैव सरस्तुप्येतां । इदं सैव सरायेति । । देव्यस्तुप्ये
 तां । इदं देवीभ्यः । अथ सरस्तुप्येतां । इदं मप्सरसेभ्यः । देवास्तुप्येतां ।
 इदं देवानुजेभ्यः । सागरास्तुप्येतां । इदं सागरेभ्यः । पर्वतास्तुप्येतां । इदं पर्वतेभ्यः ।
 सारितास्तुप्येतां । इदं सारिभ्यः । मनुष्यास्तुप्येतां । इदं मनुष्येभ्यः । यक्षास्तुप्येतां ।

यैतां
 नागास्तुप्येतां । इदं नागेभ्यः ।

[illegible]

मिश्रुवो वा दक्षिण जात्यान्व प्रागग्रैः कुशै रग्रै ए देवतपती कुपाता । तत सुदृष्ट
 रय कुशै र्वा सु वा सुदृष्टाग्रै कुशैः प्राजापत्ये तती श्रेयश्चो भ्यामे जलिन्या समे
 कादि मनुष्य तपती कुपाता । अथ वा वा मपाति तले मू जानि अग्र्या ए ह
 द्दुर्वा ए सौ गले ए वें ह त्वा कुश मध्य प्रदेशे न मनुष्य तपती कु प्राजापत्ये तती
 चेने वा जलिधूरणी तेने व प्र के पश्च । तत स्नाने व कुश मध्य मौर तेन द्विगु तेन
 एत न त त्या मू लाग्रा भ्या पि च न यत् । दक्षिण मिश्रु व अग्नि प्या । मि । मुरयो
 वा स र्वा जा न्या म्प कुपाता । प्र वे शु क्क ति ते वा दित तपती । प्र वेः शव ला तले
 वा मनुष्य तपती । अदगा मलेः पितृ निनि । तत्र मनुष्य तपती । अं र न क स
 प्यती । इ दे स न काय । स नै द न स प्यती । इ दे स नै द नाय । ल ना व न स प्यती । इ

39

देसनातनाय । कपिलस्तु प्यतौ । इदं कपिलाय । आमुपि स्तु प्यतौ । इदमासुरये ।
 योषुस्तु प्यतौ । इदं वोढुवे । पैयशिरवस्तु प्यतौ । इदं पैयशिरवाय । एकमेकै
 कस्पद्वेष्टावैर्गीर्दिष्टात् । ततो दक्षिराणामिभुरवः । स्वयं ज्ञान्याम्या पस्यपे
 रत्नत्वे । शीतलैवोऽर्धेचुन शनिद्याः । पामेत्राम्यं विदुनावाहयेतातत्रो शीतस्त्वोत्तैस्य
 प्रजापत्यश्चिसरस्त्वत्पस्य यः । पितरो देवतागा यत्री ध्येष्टः । आवाहने वि० । अ
 र्धेचुन इति शीर्यः पितरास्त्रिष्टुप् । आवाहने । ततस्ता नेव दन्ता द्विगुणा रत्नत्वा
 रत्नत्वा गुष्टेन तज्जन्पावो तिलानादाय । दक्षिराणामपातो रत्नत्वा दक्षिराण हस्तौ
 गुष्टेन वा तज्जन्पावो तिलानादाय । वामहस्ता तलेन तत्वा पितृतीर्थेर्ना जलितं द
 र्शयित्वा तनेनैव प्रक्षिपेत् । अपत्रैवै कस्मिन्निस्त्रिस्त्रिस्त्रिंशोऽपीदं घाता तिल

नामप्यभावे तु सुवर्गा राजान्वितौ । तदभावे तु । नि । पेवेत्तु दधेर्मे नैत्रेण वा पुनः ।
देवान्ब्रह्मणो । अथैव तपयेदहं दत्तोदके । पिबेन्मत्स्या । तिलैस्तद्वेस्यस्वने । तद्विधान
तः । मत्स्यपुराणे । पचेत्सुतपयिदेवान्मनुष्यान्सनकादिकान् । तिलैर्विशेषतः । र
त्ने शनिश्चातगादिकान्पिबेत् । कषवाडनस्तृण्यतौ । इदं कष्यवाडनलौ म । ए
वैत्रिकादि । सोमस्तृण्यतौ । इदं म । माष । यमस्तृण्यतौ । इदं यम । य । अथ माट्टप्यतौ । इ
दं मयभृत् । अग्निश्चातगाः पितरस्तृण्यतौ । इदं म । अग्निश्चातगाः पितरस्तृण्यतौ । सोमप
पितरस्तृण्यतौ । इदं सोमपाः पितृभ्या । बाहुषट् । पितरस्तृण्यतौ । इदं बाहुष
ट्टपितृभ्या । यथायनमः । इदं यम । म । धनराडा । यनमः । इदं धनराडा । म

त्वेवेनमः॥ इदं नमः॥ इदं नमः॥ इदं नमः॥ इदं नमः॥ इदं नमः॥
 तात्रा॥ क॥ अ॥ नमः॥ इदं काला॥ सर्व॥ नमः॥ इदं सर्व॥ नमः॥
 इदं वरा॥ नमः॥ इदं वरा॥ इदं वरा॥ इदं वरा॥ इदं वरा॥ इदं वरा॥
 जात्रा॥ परम॥ इदं परम॥ इदं परम॥ इदं परम॥ इदं परम॥ इदं परम॥
 मित्रा॥ नमः॥ इदं मित्रा॥ इदं मित्रा॥ इदं मित्रा॥ इदं मित्रा॥ इदं मित्रा॥
 त्तैवतैस्त्रीस्त्रीनेजालीदधालिततोदिव्यवपिहृणावसुक्तप्रान्त्यानी
 तपतीकुप्रालाधकवसुप्यतोस्वधानम॥ एवं सर्वत्राधुरः॥ सोमः॥ आपः॥ अ
 निजः॥ अमनः॥ प्रतूषः॥ प्रभासः॥ इतिवानयोपे॥ अजहफपात्रा॥ अहिबुध्द
 विरूपाक्षः॥ रैवतः॥ हरः॥ बहुस्तः॥ अथैवकः॥ श्यावित्रः॥ जपेतः॥ पिनायी॥ अ

प राञ्जितः एते एकादश रुद्राः । इन्द्रः । धाता । भगः । पूषा । मित्रः । वरुणा । अर्यमा । वि
 वस्वाना । त्वष्टा । सविता । विश्वः । एतद्वा दृशा । दित्या इति पितृ दिव्या तनय पतः । त्वयि
 तृणां तर्पणं उपाति उदीरता । मित्यम्पशं श्वः पितरश्चि पुष्टा तर्पणो विनि । इमे नैत्रे
 पुत्राः । अमुकश गोत्राः । अस्मत्पितरः । अमुकशमरिः स्तुप्यद्वुं स्वधा । इदममुक
 स गोत्रे । अमुकशम न्यो नममो न्येवमेवैको जतिः । इक्षिणे पितृ तैत्तिरीयसि नैघण
 विधिः । इक्षिणे नैघण्टी याप्सि तैत्तिरीयसि नैघण्टी । अग्निरसो न इति शौखाः पितर
 स्त्रिष्टुपा तर्पणो । अस्यांते पूर्ववद्वितीया । जतिदाने पूर्ववत्पागश्च । अपाये नुन इति
 शौखः पितरश्चिष्टुपा । अस्यांते पितृ तैत्तिरीयां जतिदाने । पूर्ववत्पागश्च । एवंपित्रे
 जतिप्रपञ्चा । रुद्रैर्यहती रिति प्रजापतिः । पिता । अस्याः । अने गोत्राः पिताम

न्यायवत्

हा अमुक शर्माणस्य पतिः। एकांजलिदानं। इदं अमुकस्य गोत्रेभ्यः पितामहभ्योऽमुकस्य
 मत्पौत्रेभ्योऽपि पितृभ्यः स्वधाद्यभ्युदति प्रजापत्यामिलस्वत्यरुः। पि० दे० त्रि०। अस्यातोपि
 तामहायदीतीयांजलिदानं। पूर्ववत्त्यागश्च। येन ह पितरुदति प्रजापतिः रूपि त्रि०। इतर्प
 णा। अस्यांते पितामहीय पूर्ववत्तीयांजलिदद्यात्। तानामधुवाता इति त्वत्स्य गोत्रं तम
 रुषिः पि०। गा०। तर्पणं। मधुवाता इत्याते गोत्राः। अपि तामहः। अमु० एतत्। धा०। इदं गोत्रेभ्यः
 अपि तामहभ्योः शर्मभ्यः। आदित्यरूपेभ्यो नमः। अति प्रथमांजलिदद्यात्। मधुन
 न्कमित्यस्यांते अपि तामहायदीतीयांजलिदद्यात्। मधुमान् इति त्वत्स्य गोत्रं
 तीयांजलिदद्यात्। ततामातृपितामही अपि तामहीना तर्पणं। तत्रांमुकस्य गोत्राः
 अस्मन्मातृ तत्तत्। अमुकदास्य रूप्यध्वस्वधा। इदं अमुकस्य गोत्रेभ्योऽस्मन्मातृ
 भ्योऽमुकदास्य इत्येवमजलित्रयदायनं। ततोऽमुकस्य गोत्राः। अस्मन्मातृ
 स्वः। अमुकदास्य रूप्यध्वस्वधा इति। इदं अगोत्राभ्यः पितामहीभ्योऽमुकदानं।

इत्येज (वित्रये दद्यात्) ॥ अ. गो. त्राः प्रवितामस्यः अमुकदास्तु. धा. ॥ अ. गो. त्राभ्यः ।
 एवमैज (वित्रये दद्यात्) नमोवः पितर इति परमैष्टी प्राडापत्य अ. पि. त्रि. ॥ अ. मु.
 ज्जि. ॥ अ. स्मन्मातामह्यः हाः अमुकश. स्तु. धा. ॥ इदममु कृते च भ्योऽस्मन्माताम
 हेभ्यो नमः । एवं मातामहमां अलित्रये दद्यात् पुनर्नमोव इति पहित्वा गो. त्राः ।
 अ. प्रमातामहाः अ. धा. ॥ इदं नेभ्योऽस्मत्प्रमातामहेभ्यो नमः अमुकशमभ्यो न
 मः । पुनरपि नमोव इति पहित्वा गो. त्राः पृथ प्रमातामहाः अ. अमुकशमालि
 स्तुप्य धा. ॥ इदममुकस गोत्रभ्योऽस्मद् पृथ प्रमातामहोऽमुकशमभ्यः ।
 अ. नालित्रये दद्यात् अमुक गो. त्राः मातामह्योऽमु कदास्तु. धा. ॥ इदममुक गो
 त्राभ्योऽस्मन्मातामहोभ्योऽमु कदास्तु नमः । गो. त्राः स्मत्प्रमातामह्योऽमु कदा
 स्तुप्य. धा. ॥ इदममुक गोत्राभ्योऽमु कदास्तु नमः । गो. त्राः स्मत्प्रमातामहोभ्योऽमु कदा
 स्तुप्य. धा. ॥ इदममुक गोत्राभ्योऽमु कदास्तु नमः । गो. त्राः स्मत्प्रमातामहोभ्योऽमु कदा

[illegible]

अथ यंतश्च पिना कीयापराजितः एते रुद्राः समाख्याता एकादश रुद्रोक्तम् । इन्द्रो
धाता भगः पूषा मित्रो वरुणार्थमा । अश्वी विवस्वा न्व ह्यस्य स विता विष्णु रेवकी एते वै
द्वादशादित्या देवतानां प्रवृत्ता मताः । एतैश्च दिव्याः पितरं पूज्याः सर्वे प्रथमं तान् ऊ
मिनिः देवान् पितृभ्यः सतर्प्य स्वपितृनर्थं तर्पयेत् । स त्वं व्रतः । पूर्वस्य पितरः साप्याः
पश्चादप्याश्च तर्पयेत् । पितृभ्यः प्रत्यहं दद्यात् ततो मातृभ्य एव वा मातामहानां
च पितृभ्यः सुतस्य च सुहृदसं बंधुवंधूनां ततः कुर्यात्तर्पणम् । अत्रापि त्वय्यग
हं मासु तमातामहाधूपलक्षणार्थं प्राश्यः । आसन्नमाकुपुरुषान् पितृपुत्रयो
वतानां मजीयातावतां पितृपक्षाणामुदकं तर्पणं कृत्वा गुरुणा कुर्यात् । गुरु
णा कृत्वा मातृपक्षाणां कुर्यात् । मातृपक्षे कृत्वा सं बंधुवंधूनां क
ुर्यात् । तेषां कृत्वा सुहृदं कुर्यात् । वासः । एवं पित्रादयः स्तुप्यतातामात्रादयो
पित्रा ततो मातामहाश्चैव मातामहस्ततः पितृमातामहतपक्षे नातरा गुरु

उपुराणो॥ अथ माता महादी नीक स्वपत्नी नाम नैतरी॥ तपस्वी अपि दृष्ट्वा तां तत्पत्नीमा
 स्ततोऽपि यत्पिन्दुश्च सुभ्रतः पुत्रो नाकुलस्यापि नित्यं शा॥ मानुषान्मास्ततो मातु
 धसुस्तस्मै वयः॥ अस्तुरस्मै कर्तव्ये च श्रुता॥ गोपितपत्नी॥ अमा माता ततः
 कृत्रादिमा माता॥ न एव यः वै धूनी प्रापत्ती तौ पुत्रौ वै वस्तुपावपि॥ पुत्रो त
 स्या॥ परन्तु नैव भागिनो तत्पत्नी तया॥ भागिनो यौ यौत्रै वदो द्वौ प्राप्य मृत्विजौ शि
 व्यै नित्रै व संतप्य तत्पत्नी कृतं यै वयः॥ अन्यथा न पि दातव्यं प्रेम्णा धैरादु निष्क
 ति॥ माता महा॥ दिसु वै लोमिके कंस निजो ज्ञातिः॥ दद्यात्तीये विशेषेण धर्मं च
 न मा॥ स्थितः॥ आसः॥ एकै कर्म जा॥ नी दे प्रा द्वा द्वौ पुत्रौ न का दमः॥ अही निपित रस्वी
 स्त्री॥ स्त्रि पस्वके कएवाह॥ कृमि पुराणो दिवा नीरु स वासा मे के को जाति दिप्यो॥ ४३

^{तथा}
 सृष्टीणां मे कर वरुणा ननुष्पाणां धर्मं कथ्यते अथः स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां
 मे के कर वरुणा ननुष्पाणां स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां मे के कर वरुणा ननुष्पाणां
 सृष्टीणां मे कर वरुणा ननुष्पाणां स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां मे के कर वरुणा ननुष्पाणां
 तु स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां मे के कर वरुणा ननुष्पाणां स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां
 एतां सुहृदं सर्वं धिनीं सत्तनूनां मातृभूयः हि ध्यात्वा स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां
 न। स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां मे के कर वरुणा ननुष्पाणां स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां
 नृणां ननुष्पाणां मे के कर वरुणा ननुष्पाणां स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां
 शायं स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां मे के कर वरुणा ननुष्पाणां स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां
 जः। हि सुहृदं सर्वं धिनीं सत्तनूनां मातृभूयः हि ध्यात्वा स्रग्धः पितृणां तु स्त्रीणां

वि

सला

०

प्राजापत्यतर्पणेन संबन्धः अश्वसाजलिमाह कात्यायनः पितृवंश्यामातृवंश्याय
 चान्ये मत्त उदकमर्हन्ति तांस्तर्पयामि इत्यंते सलिलांजलिदद्यात् स्मृतिरेना वत्स
 स्तंबमा ब्रह्मपयंतं जगत्पत्यय मवसानां जलिरुक्तः ब्रह्मवैवर्ते यत्र कवनसस्थ
 ना कुतः कोप हतात्मनां तेषां हि दत्तमक्षुण्णमिदमस्तु तिलोदकं विमेकले लुप्तपिंडाः
 पुत्रदार्द्रो विवर्जिताः तेषां हि दत्तमक्षुण्णमिदमस्तु तिलोदकं इत्युच्यते मातृवं
 श्यामातृयैः पितृवंश्यास्तथैव न तेषां हि दत्तमक्षुण्णमिदमस्तु तिलोदकं इत्यु
 च्यते ततो दद्यात्सलिलं सलिलांजलिं विष्णुपुराणे इदं वापि ऋषेर्देवुर्दददात्म
 छयान् उपकाराय भूतानां कृतं देवादि तर्पणं देवास्त्रयस्तथा यक्षा गंधर्वा
 रगराक्षसाः पिशाचा गुह्यका सिद्धा कूष्मा उस्तर्कः खगाः जलेशा भूतानि

लयावाद्या धारा मज्जतवः । हृदि मे ते न मं व्याकुमदते नांबुतास्त्रिणा । न
 रकेषु समस्ते पुमानना सुन्यमे स्थिताः । तेषामाप्यायतां ये तदीयते स लि
 ले ममा । ये वांधवा बंधवा बंधवा बंधवा बंधवा बंधवा बंधवा । ते
 हृदि मे स्थिता मां च यथा स्मृतो भिवांधवतीति । इयमं स्मृतमेतानु
 दिशः स्थिते जलजलिंदद्यात् । विस्तारसमयस्ति संहिप्ते मरुपु
 राणां कप्रकरणेण तपसां कुर्वीत । देवा यथास्तथा नागा गंधवा मि
 रसो मृगाः । तपोः शूराः सुपणाश्चितरवो जंबुकाः खगाः । बाह्याधा
 राज्ञा धारास्तमेवाकाशगामिनः । निराधाराश्च ये जीवा ये वै धुरा इ

तास्तथा ते सर्वे तस्मिन्माया तु महद् तेनां बुनाखिलः। कंतापवी मदेतो त्वेवं
निवातिवत्त वेत्ततः। सनकस्य सनंदस्य नत तीर्थस्य सनातनः। कपि
तस्याखिलस्यैव वादुः पंचाशिरुस्तथा। ते सर्वे तस्मिन्माया तु महद् त
ना बुनाखिलाः। मरीचिमस्थानां गिरि संपुलस्तस्य पुलं हं त्रुं। प्राचतस
वसिष्ठं नृगुन्ना रदमं वचा देव ब्रह्म रुषी श्रवा स्तर्पयाम्यहो नोदके।
अपसम्पत्तः कलास वंजान्वा यस्तले। अग्निष्वात्तास्तथा स्याम्याह
विभक्तस्तथा मृणः। विकालि नो वहि षट्स्तथानेका मचारि
णः। तर्पया मिपि दन्तं तस्या सन्निवेशे नोदके। दन्तं पाणिस्त